

fra et frodigt blomstertæppe med galgemænd og alrune, og i baggrunden små, trygge landsbyer med kirketårne og byporte, og overblændinger til sort-hvide optagelser fra tiden 1933-45, optagelser, der i gru langt overgår de tilsvarende afsnit i „Nürnberg Processen“. Billedrækken er rolig og nøgtern, og Resnais har ladet klipningen virke som en understregning af den fornuftige speakerkommentar, udarbejdet af den tidligere Mathausen-fange *Jean Cayrol*. Han fortæller om deportationsstogenes afgang, ankomsten til lejrene, *Himmlers* inspektioner, udryddelserne, befrielsen og opgøret, og i hastige glimt ser vi de anklagede: Lejrchefen, lejr lægen, SS-vagten og SA-soldaten, og som fra een mund lyder det: „Nicht schuldig!“ – „Nicht schuldig!“ – Det samme sagde *Göring*, *Rosenberg*, *Streicher* og *Kaltenbrunner* – „Nicht schuldig!“ – og hverken Resnais eller *Cayrol* kommenterer det.

Poeten Resnais vil advare os, ikke mod en ny Hitler eller Himmler, men mod de irrationelle kræfter, der bor i ethvert menneske. Vi er os dem sjældent bevidst, vi refererer ikke gerne til dem, og vi afskyr at blive mindet om deres tilstedeværelse. „Nürnberg Processen“ får os til at glemme dem, den opstiller 21 djævløse, og vi afreagerer uden virkelig personligt engagement. Det er så befriende en fordeling af ansvaret, at en læderjakke på første række i Nygade Teatret ved synet af en dyng afbrændte lig kunne udbrøde: „De ser fa'me ud, som om de var lavet af træ! Ha, ha, ha!“

Poul Malmkjær.

Fra Filmmuseets plakatsamling



Den japanske plakat for Kon Ichikawas „Enjo“.

★

„Sight and Sound“

På grund af den engelske typografstrejke kom der ikke i sommer noget nummer af „Sight and Sound“ – til gengæld er der for kort tid siden udsendt et stort dobbeltnummer, som giver et godt indtryk af, hvor rigt filmen i disse år udfolder sig rundt omkring i verden.

Den for ethvert filmtidsskrift med respekt for sig selv obligatoriske artikel om den unge franske film er skrevet af *Georges Sadoul*, der sikkert med rette finder et angreb på *petit bourgeois*-mentaliteten i *Truffauts* „Les Quatre Cents Coups“. Bladet bringer et meget lovende billede fra *Jean Renoirs* nye film „Le Déjeuner sur l'Herbe“, og det meddeler, at *Robert Bressons* nye film hedder „Pickpocket“ og er en psykologisk studie af en tyv. *Dilys Powell* skriver om *Gavin Lamberts* mesterlige novelleyklus „The Slide Area“, som hun kalder „the best book I have ever read about Hollywood.“

Den bedste af de større artikler er skrevet af *John Gillett* og handler om de ældre personligheder, der har kunnet bevare deres særpræg i Hollywood.

